

Legenda:

1 podręcznik**1** zeszyt ćwiczeń**★** załącznik

- Na początku lekcji nauczyciel prowadzi grę integracyjną. Uczniowie analizują alfabet, który znajduje się w pierwszej lekcji (w ćwiczeniach). Czytają go na głos. Podają nazwy rzeczy na daną literę. Następnie uczniowie ustawiają się w kolejności alfabetycznej (podając imiona, za drugim razem nazwiska, za trzecim razem podając nazwę ulicy, przy której mieszkają).
- Uczniowie wskazują w alfabecie, który jest zamieszczony w pierwszej lekcji (w ćwiczeniach) znaki i dwuznaki. Uczniowie wyjaśniają, co oznacza termin „dwuznak”.

Podręcznik, ćwiczenie 1:

Uczniowie zapoznają się z kolorowymi literami. Zauważają, że brak w tym zbiorze spółgłosek polskich znaków i dwuznaków. Poniżej znajdują się samogłoski, w tym także *ą*, *ę*. Następnie nauczyciel przeprowadza grupowe ćwiczenie fonetyczne (potem uczniowie mogą ćwiczyć w parach). Podaje uczniom numer spółgłoski, a oni tworzą z nią sylabę poprzez dodawanie samogłosek, np. nauczyciel podaje liczbę: dwa, a uczniowie wypowiadają sylaby: *ba, be, bi, bo, bu, by, bą, bę*.

Ćwiczenia, ćwiczenie 1:

Przeczytaj poniższe zdania, a następnie dopasuj je do odpowiedniego schematu – reprezentacji słownej i sylabowej. Znajdź kartki, w których występują sylaby *ta, la, do*. Następnie oznacz je zgodnie z podaną legendą.

Nauczyciel rozdaje uczniom **załącznik nr 1**. Uczniowie wśród rozsypanych literek zaznaczają kółeczkiem znaki, które są charakterystyczne dla języka polskiego. Następnie z innej kartki składają statek, rysują na nim polską flagę i ozdabiają go kolorowymi polskimi znakami.

Ćwiczenia, ćwiczenie 2:

Nauczyciel przypomina uczniom wybrane głoski miękkie, następnie uczniowie podają nazwy rzeczy i zwierząt, które widzą na obrazkach i łączą je z odpowiednim znakiem (*ćma, koźle, ślimak, budyń, rzeźba, koń, świnia, nić*).

Ćwiczenia, ćwiczenie 3:

Jakie literki znajdują się w domkach? Przeczytaj zdania i połącz każde z nich z odpowiednim domkiem.

- Uczniowie wracają do przygotowanych wcześniej statków, sprawdzają, czy zamieścili na nich wszystkie polskie znaki. Jeśli któryś pominęli, uzupełniają te braki. Następnie prezentują swoje prace, a nauczyciel dekoruje nimi klasę.

Ćwiczenia, ćwiczenie 4:

Przeczytaj wiersz, a następnie przypomnij sobie, które polskie znaki łączą się w dwuznaki. Zapisz je w liniaturze obok wiersza. Uczniowie mogą posilkować się alfabetem zamieszczonym w ćwiczeniach – w lekcji pierwszej. Na koniec nauczyciel zapisuje na tablicy słowa: *chodzi, kocha, myszka, szczekać* i razem z uczniami liczy głoski oraz litery (znaki).

Podręcznik, ćwiczenie 2:

Nauczyciel rozdaje uczniom karty do gry – alfabet (**załącznik nr 2**) i kostki, a następnie wyjaśnia uczniom zasady gry. Zadaniem uczniów jest zebranie jak największej liczby znaków i dwuznaków polskich oraz trójznaku *dzi*. Gracze przesuwają się o wyznaczoną liczbę oczek (zamiast kostki można użyć karteczek ze słowami i liczyć w nich litery). Kiedy staną na polu z daną literą, zaznaczają ją na swojej karcie gracza. Kiedy staną na polu z gwiazdką, otrzymują znak diakrytyczny (kreseczkę, którą można dodać do wybranych liter, tworząc znaki: *ć, ś, ź, dź, ń*; kropkę, która pozwala utworzyć *ż* oraz *dź* albo ogonek). Na polu z małpką zbierają ogonek (mogą wtedy z *a* oraz *e* stworzyć *ą* oraz *ę*). Kiedy gracz stanie na polu ze znakiem zapytania, ma dwa wyjścia:

1. Podaje słowa rozpoczynające się na litery, które stoją obok i pozostaje na tym polu.
2. Wybiera cukierka – rzuca kostką, następnie przenosi się na pole, do którego odnosi się cukierek z wyrzuconą liczbą oczek.

Kiedy gracz stanie na polu z literą *i*, powinien pamiętać, żeby na swojej karcie zaznaczyć tę samogłoskę oraz wszystkie dwuznaki z nią: *si, zi, ci, dzi, ni*. Osoba, która staje na mecie, zaznacza wybrane litery, których nie udało jej się zebrać – tyle liter, ilu graczy pozostawiła za sobą. Jeśli np. grają cztery osoby, osoba, która pierwsza dotrze na metę, zaznacza w alfabecie trzy litery, druga osoba zaznacza dwie, trzecia zaznacza jedną.

3

Podręcznik, ćwiczenie 3: **Przeczytaj tekst.**

- Nauczyciel czyta zdania dotyczące tekstu. Uczniowie odpowiadają: *prawda* albo *nieprawda*. Zdania: *Z okazji Dnia Dziecka w szkole organizowana jest wycieczka. Uczniowie mogą tego dnia wziąć udział w zawodach sportowych. Uczniowie mogą tego dnia iść na szkolną dyskotekę. W jednej z klas jest stoisko z watą cukrową.*

Załącznik nr 3:

Uczniowie zapisują brakujące słowa (częściowe dyktando). Nauczyciel czyta zdania: *Dzień Dziecka to radosne święto. Ja lubię konkursy plastyczne. Mój brat uwielbia zawody sportowe.*

- Następnie uczniowie zginają kartę na pół. Ponownie uzupełniają luki usłyszanymi słowami. Nauczyciel ponownie czyta powyższe zdania.
- Kartka z kalendarza. Uczniowie czytają tekst zawarty w dymku. Następnie nauczyciel prowadzi krótką pogawędkę dotyczącą Dnia Dziecka. Przykładowe pytania: **Kto to jest „dziecko”?** **Jaka jest różnica między noworodkiem, przedszkolakiem, uczniem drugiej klasy i nastolatkiem?** **Z czym kojarzy się wam Dzień Dziecka? Jak spędzacie to święto?**
- Uczniowie zapoznają się z wypowiedzią skrzata.

5

Ćwiczenia, ćwiczenie 5:

Za pomocą podanego kodu zapisz poprawne zdania. Następnie połącz zdanie z odpowiednią ilustracją.

Ćwiczenia, ćwiczenie 6:

Dzieci napisały na kartkach, jakie prezenty chciałyby dostać z okazji Dnia Dziecka. Skrzat spłatał dzieciom figla – przedarł kartki i posklejał tak, że wyszły z nich bardzo dziwne prezenty. Dopasuj połówki kartek w taki sposób, aby każde z dzieci dostało to, o czym marzyło (pokoloruj połówki na ten sam kolor). Następnie zapisz teksty z kartek w liniaturze.

6

- Nauczyciel podaje uczniom skróte wiadomości o Januszu Korczaku, polsko-żydowskim lekarzu, pedagogu, pisarzu i działaczu społecznym. Był badaczem świata dzieci. Dużo mówił o wychowaniu dzieci, o należnym im szacunku i partnerstwie. O tym, że każde dziecko potrzebuje wsparcia i miłości, aby prawidłowo się rozwijać i żyć szczęśliwie.
- Nauczyciel może w tym miejscu opowiedzieć o tym, jaką funkcję w państwie pełni Rzecznik Praw Dziecka oraz o tym, jakie są przykładowe prawa dziecka. W opowiedzeniu o tym może pomóc plakat (internet, hasło: *Prawa dziecka*).

Podręcznik, ćwiczenie 4:

Połącz sylaby zapisane na sylwetkach dzieci w pierwszym wersie, a odczytasz połowę cytatu autorstwa Janusza Korczaka. Drugą połowę odczytasz z sylwetek dzieci zamieszczonych w drugim wersie, przechodząc przez ich imiona w kolejności alfabetycznej (zaczynij od Antka). Kiedy dzieci odczytają całą myśl, nauczyciel zapisuje ją na tablicy. Cytat: „Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat”. Przy okazji nauczyciel może wyjaśnić, czym jest cudzysłów i kiedy go używamy.

4

- Nauczyciel czyta uczniom fragment dzieła Janusza Korczaka *Kiedy znów będę mały*
[Źródło: <https://wolnelektury.pl/media/book/pdf/korczak-kiedy-znow-bede-maly.pdf>, data dostępu: 2.12.2019].

Tekst:

Leżę raz w łóżku i nie śpię. Ale przypominam sobie, że jak byłem mały, często myślałem, co będę robił, gdy urosnę.
Różnie układałem. Jak będę duży, zbuduję domek dla rodziców.
I ogródek będę miał. Żeby w ogródku nasadzić drzewek: grusz, jabłoni i śliwek. Zasieję kwiaty. Żeby jak jedne kwiaty więdną, inne zaczynają kwitnąć.
Nakupię książek z obrazkami albo bez obrazków, tylko żeby były ciekawe.
Kupię farby, ołówki kolorowe, będę rysował, malował. Co zobaczę, będę rysował.
Będę pielęgnował ogródek – i altankę wybuduję. W altance postawię krzesło, fotel z poręczami. Altanka będzie obrosnięta dzikim winem, a jak ojciec wróci z roboty, niech siedzi wygodnie w cieniu. Nałoży na nos okulary i będzie czytał gazetę.
A mama znów – będzie miała kury. I będzie gołębnik wysoko na palu, żeby się kot albo inny szkodnik nie zakradł.
I króliki będę. Będę miał srokę, nauczę ją mówić.
Będę miał kuca i trzy psy.
Raz chcę mieć trzy psy, a raz cztery. Nawet wiedziałem, jak je będę nazywał. Zresztą niech będą trzy: dla każdego po jednym. Mój będzie Bekas, a mama i ojciec niech nazwą, jak im się będzie podobało.

- Nauczyciel zadaje pytania do tekstu: **O czym mówi w tekście ta osoba – o tym, co było, co jest, czy o tym, co będzie? Jakie są jego marzenia? Które z jego marzeń najbardziej wam się podoba? Czy wy czasem też myślicie o tym, co będziecie robić, kiedy dorośniesz?**
- Nauczyciel zapisuje na tablicy słowa: *wyobraźnia, siła, radość, kreatywność, optymizm*. Pyta uczniów, czy wiedzą, co oznaczają te terminy i wspólnie z nimi je wyjaśnia. Następnie czyta tekst.

Tekst:

To ja, Agnieszka. Jestem studentką czwartego roku pedagogiki. Kiedy byłam mała, marzyłam o tym, aby być nauczycielem. Moje marzenie wkrótce się spełni. Bardzo lubię spędzać czas z dziećmi, bo mają w sobie wiele radości i siły. Ich wyobraźnia nie ma granic. Dzieci są bardzo kreatywne. Kiedy opowiadają mi o swoich pomysłach, nie mogę wprost uwierzyć, że ktoś mógł wpaść na coś tak wspaniałego. A najważniejsze dla mnie jest to, że dzieci to optymiści, którzy patrzą na świat przez różowe okulary.

- Nauczyciel prosi uczniów, aby posłuchali tekstu jeszcze raz, zwracając uwagę, w jakiej kolejności te słowa (które są zapisane na tablicy), pojawiają się w tekście. Mogą zapisać na kartce litery, na które się zaczynają. Nauczyciel czyta tekst ponownie.
- Uczniowie wyjaśniają, co to znaczy, że ktoś *patrzy na świat przez różowe okulary*.

Uczniowie zapoznają się z tekstami zapisanymi w tabelce (**załącznik nr 4**) oraz na karteczkach. **Pan Wittek, który jest pesymistą, znalazł na dnie szuflady różowe okulary. Kiedy je zakłada, wszystko wydaje mu się piękne i radosne. Przeczytaj teksty pana Witka, kiedy jest smutny i zobacz, jak się zmieniły, kiedy założył różowe okulary. Na początku pokoloruj okulary na różowo.**

Uczniowie pracują w parach – rozkładają karteczki na ławce (**załącznik nr 5**). Dzieci zapisały na karteczkach swoje marzenia. Każde z nich podało, kim chciałoby być i dlaczego. Następnie uczniowie konstruują zdanie zawierające spójnik „żeby”, np. *Chcę być lekarzem, żeby leczyć ludzi*. Nauczyciel podaje hasło, np. św. Mikołaj, a uczniowie konstruują zdanie, używając podanego na karteczce czasownika lub podając własne uzasadnienie: *Chcę być św. Mikołajem, żeby dawać dzieciom prezenty/jeździć w saniach/wchodzić do kominów*. Kiedy uczniowie zapoznają się już z wszystkimi postaciami, na dwóch pustych karteczkach zapisują swoje propozycje. W drugiej turze uczniowie używają konstrukcji: *Gdybym..., mógłbym/mogłabym*, np. *Gdybym była św. Mikołajem, mogłabym dawać dzieciom prezenty*.

5

6

Podręcznik, ćwiczenie 5:

Z okazji Dnia Dziecka uczniowie klasy I odwiedzili farmę Jana i Maryli. Dzieci ukryły się w różnych miejscach farmy, ale zostawiły wskazówki, gdzie ich szukać. Niestety skrzat poprzestawiał sylaby w niektórych słowach. Spróbuj odszyfrować, gdzie ukryły się dzieci. Nauczyciel rozdaje dzieciom kserokopie z poleceniami (załącznik nr 6). Sylaby w wyróżnionych słowach są przestawione od ostatniej do pierwszej (słowo należy przeczytać w kierunku wstecznym).

Odpowiedzi:

Adam jest w lasku, wśród drzew. Magda jest na polu, gdzie pracuje traktor. Ala jest na huśtawce.

Kącik Inspiracji:

Piosenka: „Przez różowe okulary”